

Vedtak om endringer i vannforskriften vedlegg I mv.

1 Innledning

Det gjøres med dette endringer i forskrift 15. desember 2006 nr. 1446 om rammer for vannforvaltningen (vannforskriften).

Forskriftsendringene innebærer for det første justeringer av vannregioner og vannregionmyndigheter i forskriftens vedlegg I som følge av regionreformen. Det foretas ikke endringer i vannregioner som ikke berøres av regionreformen. I tillegg er det pekt på hvilke vannregionmyndigheter som skal koordinere arbeidet i områder som tilhører internasjonale vannregioner med avrenning til Sverige. Videre foreslås enkelte endringer i vedlegg VI for å bringe vannforskriften bedre i samsvar med vanddirektivet. Det foreslås å ta inn del B om supplerende tiltak, noe som også utløser en mindre justering av § 25. Vedleggets punkt A v) foreslås også justert for riktig henvisning til forurensningsforskriften. Det foreslås også enkelte tillegg i vedlegg VI punkt A om grunnleggende tiltak.

Endringene trer i kraft 1. januar 2020.

2 Høring av forslaget

2.1 Høringsforslaget

Klima- og miljødepartementet sendte 16. oktober 2019 forslag til endringer i vedlegg I mv. på høring. Forslaget ble utarbeidet på bakgrunn av en anbefaling fra Miljødirektoratet. Høringsfristen var 28. november 2019.

Justering av vannregioner og vannregionmyndigheter

Som følge av regionreformen er det behov for justeringer av vannregioner og vannregionmyndigheter i vannforskriften fra 2020. Høringsforslaget var basert på at de nye grensene mellom vannregionmyndighetene defineres av vannskiller (grenser mellom nedbørfelt) som ligger så tett opp mot de nye fylkesgrensene som mulig. Vannregionmyndighetenes geografiske ansvarsområder er dermed en vannskille-tilpasset tilnærming til grensene for de nye fylkene. Vannregionenes navn følger også de nye fylkesnavnene. Unntaket er på Østlandet, med store elver som har nedbørfelt som krysser fra Innlandet til Viken. Nedbørfelt kan ikke deles på ulike vannregioner, så dette må bli én stor vannregion.

Departementet foreslo på denne bakgrunn følgende nye vannregioner, som også har blitt varslet til vannregionene i brev forut for høringen:

- Dagens Troms vannregion og Finnmark vannregion slås sammen til *Troms og Finnmark vannregion*.
 - Troms og Finnmark fylkeskommune som ny vannregionmyndighet overtar da betydelig kompetanse og erfaring fra arbeidet med flere vannregioner, herunder samarbeidet med Finland om Norsk-Finsk vannregion.

- Dagens Sogn og Fjordane vannregion og Hordaland vannregion slås sammen til *Vestland vannregion*.

- Vestland fylkeskommune som ny vannregionmyndighet overtar da betydelig kompetanse og erfaring fra arbeidet i begge de tidligere vannregionene.

- Grensen mellom dagens Glomma vannregion og Vest-Viken vannregion justeres, og de nye vannregionene vil hete *Innlandet og Viken vannregion* og *Vestfold og Telemark vannregion*.

- Viken fylkeskommune utpekes som vannregionmyndighet for Innlandet og Viken vannregion. Dette er basert på prinsippet om at det skal være nedstrøms fylkeskommune som blir vannregionmyndighet (dette lå også til grunn for at Østfold fylkeskommune var vannregionmyndighet for Glomma vannregion). Viken fylkeskommune vil dekke både tidligere Østfold og Buskerud fylkeskommuner som begge tidligere har vært vannregionmyndighet, og overtar da betydelig kompetanse og erfaring fra arbeidet.
- Vestfold og Telemark fylkeskommune blir ny vannregionmyndighet for Vestfold og Telemark vannregion. Det har fram til nå vært Buskerud fylkeskommune som har vært vannregionmyndighet for Vest-Viken, og derfor har ikke Vestfold og Telemark fylkeskommune erfaring med å være vannregionmyndighet. Det vil være viktig å få kompetanse og erfaring på plass.

Det ble ikke foreslått endringer i vannregioner som ikke berøres av regionreformen.

Nærmere om koordinering av områder med avrenning til Sverige

I dagen forskrift er ansvaret for oppgavene i norske deler av internasjonale vannregioner med avrenning til Sverige i enkelte tilfeller delt på flere vannregionmyndigheter. Miljødirektoratet har vurdert det som hensiktsmessig at én vannregionmyndighet får ansvaret for arbeidet med vannforvaltningsplan og tiltaksprogram for alle norske deler av en vannregion som drenerer til Sverige. Departementet støtter Miljødirektoratets vurdering, og foreslo på denne bakgrunn følgende justeringer i tabellen i vedlegg I:

- Innlandet og Viken vannregionmyndighet har ansvar for norske deler av *Västerhavet vannregion*.
- Trøndelag vannregionmyndighet har ansvaret for norske deler av *Bottenhavet vannregion*, i samarbeid med Innlandet og Viken vannregionmyndighet og Nordland vannregionmyndighet. I praksis har Trøndelag vannregionmyndighet allerede samordnet arbeidet med norske deler av *Bottenhavet vannregion*, slik at forskriftsendringene i stor grad vil reflektere fornuftige løsninger som vannregionmyndighetene allerede har iverksatt.
- Nordland vannregionmyndighet har ansvaret for norske deler av *Bottenviken vannregion*.
- Troms og Finnmark fylkeskommune har ansvaret for norske deler av *Tonrionjoki/Torneälven vannregion*, i samarbeid med Nordland vannregionmyndighet. (I tillegg har Troms og Finnmark vannregionmyndighet ansvar for norske deler av *Norsk-Finsk vannregion* og norske deler av *Kemijoki vannregion*).

Justering av vedlegg VI for bedre samsvar med vanndirektivet

Miljømål og tiltak er to av de viktigste elementene i vanndirektivet og vannforskriften. Forskriftens bestemmelser om hva som skal inngå i et tiltaksprogram (§ 25 og vedlegg VI) for å nå miljømålene er

derfor helt sentrale. Vanddirektivet stiller i vedlegg VI del A krav til hvilke grunnleggende tiltak hjemlet i eksisterende regelverk som skal inngå i tiltaksprogrammene, og i del B listes det opp supplerende tiltak som skal inngå i tiltaksprogrammet dersom det er nødvendig for å nå miljømålene. Dagens norske vannforskrift mangler del B om supplerende tiltak i vedlegg VI.

Den siste [rapporten fra EU-kommisjonen om gjennomføring av vanddirektivet](#) peker på at landene må ta utgangspunkt i gapet mellom dagens tilstand og miljømål, og så utarbeide tiltaksprogrammer med sikte på å tette dette gapet. Supplerende tiltak må vurderes satt inn der hvor grunnleggende tiltak som følger av eksisterende regelverk ikke er tilstrekkelig til å tette gapet og nå miljømålene.

Begrepene grunnleggende og supplerende tiltak er allerede introdusert i tiltaksmodulen i Vann-Nett, bl.a. fordi Norge er forpliktet til å rapportere tiltak etter en slik gruppering. Alle tiltak i ny mal for tiltaksprogram er også gruppert som grunnleggende eller supplerende, og begrepene brukes i den løpende opplæringen og oppfølgingen av vannregioner og sektormyndigheter. Forskriftsendringene vil dermed ikke medføre realitetsendringer, men det er likevel en fordel å kunne vise til vannforskriften når begrepene presenteres i verktøy og veiledning.

Departementet foreslo derfor å ta inn norsk oversettelse av vanddirektivets vedlegg VI del B i vannforskriftens vedlegg VI del B. Dette utløser behov for en mindre presisering i § 25 andre og tredje ledd, slik at henvisningen til vedlegget blir korrekt.

Andre endringer

Vedlegg VI punkt A v) om forurensingsforskriften ble foreslått justert for å være i tråd med oppbyggingen av dagens regelverk og nasjonale føringer om avløp. Departementet foreslo videre å legge til forskrift om delegering av myndighet til å fastsette regionale krav til jordarbeiding til fylkesmannen etter jordlova § 11, forskrift om gjødslingsplanlegging og forskrift om berekraftig skogbruk i vedlegg VI punkt A nye punkter viii), ix) og x).

2.2 Høringsinstansene

Klima- og miljødepartementet sendte endringsforslaget til følgende mottakere:

Kommunene

Fylkeskommunene

Fylkesmennene

Kommunesektorens organisasjon

Den Norske Turistforening

Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard

Energi Norge

Fiskeridirektoratet

Havforskningsinstituttet

Huseiernes Landsforbund

Jernbanedirektoratet

Kystverket

Landbruksdirektoratet
Landsamanslutninga av Vasskraftkommunar
Mattilsynet
Miljødirektoratet
Naturvernforbundet
Norges Bondelag
Norges Fiskarlag
Norges geologiske undersøkelse
Norges Jeger- og fiskerforbund
Norges Skogeierforbund
Norges vassdrags- og energidirektorat
Norsk friluftsliv
Norsk havneforbund
Norsk Industri
Norsk Vann BA
Næringslivets Hovedorganisasjon
Sabima
Samarbeidsrådet for naturvernsaker
Sjømat Norge
Statens vegvesen Vegdirektoratet
WWF-Norge

Kopi til:

Finansdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Nærings- og fiskeridepartementet
Samferdselsdepartementet
Olje- og energidepartementet

2.3 Oppsummering av høringsuttalelsene

Klima- og miljødepartementet har mottatt høringsinnspill fra følgende høringsinstanser: Energi Norge, Troms fylkeskommune (vedlagt protokoll fra Skåland kommune), Norges vassdrags- og energidirektorat, Viken fylkeskommune (forbehold om vedtak 12. desember), Miljødirektoratet, Norsk

friluftsliv, SABIMA og SRN-organisasjonene (Norsk Jeger- og fiskeforbund, WWF Verdens Naturfond, Den Norske Turistforening, Norges Naturvernforbund) og Tinn kommune.

Energi Norge forutsetter at endringene i vedlegg VI og § 25 ikke medfører materielle endringer i gjennomføringen av forskriften, slik det fremgår av høringsnotatet. I forlengelsen av endringsforslaget foreslår de at § 25 blir justert ytterligere for å samsvare mer entydig med vanndirektivet. De uttaler at sammenhengen mellom tiltak i vedlegg VI og miljømålene med tilhørende analyser med forslaget bare vil være eksplisitt nevnt for de supplerende tiltakene, jf. forslag § 25, tredje ledd og vedlegg VI B, første ledd. De nevner at vanndirektivet klargjør denne sammenhengen i art. 11 første ledd, og dermed gjøres dette gjeldende for alle tiltak, altså både for grunnleggende og supplerende tiltak. Energi Norge foreslår på denne bakgrunn at § 25 første ledd endres til "... bygge på gjennomførte analyser og vurderinger *i tråd med bestemmelsene i forskriften...*" og at annet ledd endres til "Tiltaksprogrammet skal oppsummere alle relevante tiltak *for å oppfylle miljømålene, og som er fastsatt i...*".

Troms fylkeskommune viser til at Skånland kommune og Tjeldsund kommune vil slås sammen i forbindelse med regionreformen. Den nye kommunen, Tjeldsund kommune, vil som en følge av dette ha 40 % av sine vannforekomster i vannregion Nordland, og 60 % av sine vannregioner i den nye vannregionen Troms og Finnmark. Vannregionutvalget understreker betydningen for den kommunale medvirkningen i vannforvaltningen at den nye kommunen kun må forholde seg til én vannregionmyndighet. Som anmodet av nye Tjeldsund kommune, anmoder vannregionutvalget departementet om å endre de geografiske grensene til vannområde Harstad-Salangen slik at den omfatter den nye Tjeldsund kommune i sin helhet og dermed Troms og Finnmark vannregion. Troms fylkeskommune anmoder videre departementet om å bruke følgende skrivemåte for den norsk-finske vannregionen "Norsk-finsk vannregion", og ikke "Norsk-Finsk vannregion".

Tinn kommune viser i sitt høringsinnspill til at Telemark fylkeskommune og Vestfold fylkeskommune tidligere har deltatt aktivt i utarbeidelsen av regional plan for Vest-Viken vannregion 2016-2021. Derimot har ingen av de "gamle" fylkeskommunene erfaring som vannregionmyndighet, og for at overgangen til egen vannregion skal bli vellykket må det følge med nok ressurser til å rigge den nye organisasjonen, både økonomisk og i form av kompetanse.

Miljødirektoratet uttaler at de støtter endringene i vedlegg I og i vedlegg VI del B, med tilhørende endring i § 25. Når det gjelder endringene i vedlegg VI del A om grunnleggende tiltak, uttaler de at det er to hensyn som må balanseres: på den ene siden å sikre at vanndirektivet er korrekt gjengitt i nasjonal rett, og på den annen side å sikre at de myndigheter som den nasjonale forskriften er rettet mot skal få en korrekt forståelse av bredden av tiltak som skal inngå i tiltaksprogrammene. De nevner at vanndirektivet er en europeisk rettsakt vedtatt av EU og rettet mot landenes regjeringer. Sett fra EU-kommisjonen (og i Norges tilfelle EFTAs overvåkingsorgan, ESA) er landene forpliktet av alle vannrelevante europeiske direktiver, og disse er derfor spesifisert som *grunnleggende tiltak* i vanndirektivets vedlegg VI del A. (For Norge er listen noe kortere, da ikke alle direktivene som er listet i vanndirektivet er en del av EØS-avtalen).

De nevner videre at det enkelte lands gjennomføring av vanndirektivet i nasjonal rett (for Norges del vannforskriften) er rettet mot myndigheter internt i det aktuelle land, og der må selvsagt alle tiltak som følger av relevante nasjonale lover og forskrifter gjelde som *grunnleggende tiltak*. Slik forslaget til endring av vedlegg VI del A framstår nå er det tatt inn spesifisert angivelse av nasjonalt regelverk for en sektor (landbruk) i punktene viii, ix og x. Vedlegg VI A framstår da som en blanding av norsk

gjennomføring av EØS-regelverk, og rent nasjonalt regelverk. Dersom alle vann-relevante, gjeldende nasjonale lover og forskrifter skulle listes opp i vedlegg VI A ville listen måtte utvides betydelig for å dekke alle aktuelle sektorers regelverk. Dette ville gi en uhensiktsmessig lang liste, som også vil være krevende å oppdatere ved enhver framtidig endring.

De viser videre til at Miljødirektoratet i samarbeid med direktoratsgruppen for vannforvaltning har utarbeidet en oversikt over virkemidler og tiltak i vannforvaltningen. Dette er et dynamisk dokument som er tilgjengelig på vannportalen, oppdateres løpende i samarbeid med de aktuelle sektormyndigheter. Miljødirektoratet vurderer at dette dokumentet på en hensiktsmessig måte vil dekke behovet for oversikt over gjeldende nasjonale lover, forskrifter og virkemidler i vannforvaltningen.

Samlet sett anser derfor Miljødirektoratet at det ikke er ønskelig å ta inn en liste over gjeldende nasjonale lover og forskrifter i vedlegg VI del A. Deres råd er at vedlegg VI del A i vannforskriften først og fremst bør være en korrekt gjengivelse av vanndirektivets vedlegg VI del A. De presiserer at forskrift om gjødslingsplanlegging bør med i listen, da denne utgjør en del av gjennomføringen av EUs nitratdirektiv i norsk rett (sammen med forskrift om gjødselvarer). For å sikre rett forståelse hos de ulike norske myndigheter på kommunalt, regionalt og sentralt nivå foreslår de videre å ta inn en generell formulering på slutten av vannforskriftens vedlegg VI del A (etter oppstillingen av gjennomføringen av relevant EØS-regelverk): *"Tiltaksprogrammet skal videre omfatte alle relevante tiltak som er fastsatt i eller i medhold av gjeldende norske lover og forskrifter"*. De foreslår også tilsvarende presiseringer i teksten i § 25. Deres forslag til endringer i høringsforslaget fulgte vedlagt høringsinnspillet.

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) uttaler at de støtter forslaget om å ta inn del B om supplerende tiltak i vannforskriften vedlegg VI, men foreslår samtidig at ordlyden i § 25 gjøres mer lik vanndirektivets art. 11 nr. 3 for å forenkle rapporteringen i WISE. NVE foreslår at alle de grunnleggende tiltakene som har relevant for norsk vannforvaltning, så lagt det lar seg gjøre gjengis på samme måte som i direktivet, og med samme bokstavinndeling.

NVE uttaler videre at det kan ha noe for seg å synliggjøre skillet mellom grunnleggende tiltak som er påkrevd etter forskrifter/lover som gjennomfører EU/EØS-lovgivning, og andre mer generelle grunnleggende tiltak (rammer) som kan være hjemlet i andre lover i vannforskriften. De mener videre at dagens ordlyd i § 25 og vedlegg IV A gir et feilaktig inntrykk av at det kun er tiltak som har hjemmel i forskriftene som listes opp i vedlegget som skal inngå i tiltaksprogrammet.

NVE mener videre at vassdragsområdene 236, 237, 238, 239, 240, 241 og halve 242 innlemmes i Norsk-finsk vannregion, så Varangerfjorden ikke deles mellom to vannregioner. NVE uttaler at det at Varangerfjorden deles i to er lite i tråd med kravet til helhetlig forvaltning av vassdragsområdene i vannforskriften og vanndirektivets, og kompliserer også den rapporteringen som må gjøres.

NVE foreslår endelig at Jan Mayen inndeles i en egen vannregion, fremfor dagens løsning hvor Nordland og Jan Mayen er en vannregion. De viser til at etter vanndirektivets kan en vannregion bestå av et eller flere vassdragsområder med felles nedbørsfeltgrenser. Jan Mayen grenser imidlertid ikke til noe vassdragsområde på fastlands Norge. Det vil derfor være mer i tråd med vanndirektivets at det etableres en egen vannregion for dette området. Å operere med Jan Mayen som egen vannregion, vil også være enklere av tekniske og administrative grunner.

Norsk friluftsliv, SABIMA og SRN-organisasjonene (Norsk Jeger- og fiskeforbund, WWF Verdens Naturfond, Den Norske Turistforening, Norges Naturvernforbund) uttaler at de stiller seg positive til endringsforslagene. De støtter for det første forslaget til endringer i vedlegg I, men med forbehold om at arbeidet og ressurstilgangen ikke svekkes i vannområdene som følge av endringene. De uttaler i denne sammenheng at de er opptatt av at regionreformen og påfølgende endring av vannregionene ikke kun blir et grep for å effektivisere, men at det også bidrar til å forbedre prosessene. De mener det er av avgjørende betydning at ressurser til god vannforvaltning sikres videre, også i de nå større vannregionene, særlig for å sikre vannområdene og styrke antallet ansatte vannområdekoordinatorene i vannområdene. Videre mener de at forslaget om å ta inn vanddirektivets del B om supplerende tiltak er et godt tiltak og en viktig respons på behovet for å øke ambisjonene i vannforvaltningen. De støtter vurderingen om at dette vil bringe vannforskriften bedre i samsvar med vanddirektivet.

Trøndelag fylkeskommune anbefaler at Trøndelag vannregion utvides vestover til å omfatte nye Heim kommune, og justerer grensene for Søndre Fosen vannområde tilsvarende. Trøndelag fylkeskommune mener den foreslåtte justeringen av vannregiongrensen er i tråd med regionreformen og kommunereformen, og argumenterer for at den foreslåtte justeringen av vannregiongrensen forenkler og styrker driften av Søndre Fosen vannområde, jf. vannforskriften § 23, og forbedrer gjennomføringen av vannforskriften lokalt.

2.4 Departementets vurdering

Når det gjelder høringsinnspillet fra Energi Norge, bekrefter departementet som nevnt i høringsbrevet at endringene i vedlegg VI og § 25 ikke medfører materielle endringer.

Når det gjelder Energi Norges forslag om at § 25 første ledd endres til "... bygge på gjennomførte analyser og vurderinger *i tråd med bestemmelsene i forskriften...*", vurderer departementet at denne formuleringen kan begrense kunnskapsgrunnlaget til kun å omfatte analyser og vurderinger som er igangsatt som følge av bestemmelsene i vannforskriften. Flere sektormyndigheter jobber imidlertid med styrking av kunnskapsgrunnlag ut fra hva de har behov for i forvaltningen av sitt sektorregelverk, uten at dette arbeidet følger direkte av bestemmelsene i vannforskriften. Når vannforvaltningsplaner og tiltaksprogrammer skal baseres på best mulig kunnskapsgrunnlag vil det etter departementets vurdering være feil å utelukke kunnskap som er fremkommet i andre prosesser som ikke er direkte følge av bestemmelsene i vannforskriften. Departementet følger derfor ikke opp dette forslaget fra Energi Norge. Når det gjelder Energi Norges andre forslag om at annet ledd bør endres til "Tiltaksprogrammet skal oppsummere alle relevante tiltak *for å oppfylle miljømålene, og som er fastsatt i...*", ser departementet at det både i gjeldende forskrift og høringsforslaget er slik at sammenhengen mellom tiltak i vedlegg VI og miljømålene bare er eksplisitt nevnt i tredje ledd, og at dette bør presiseres også i annet ledd. Departementet har på denne bakgrunn tatt inn endringene som foreslått av Energi Norge i annet ledd.

Når det gjelder innspillene fra Troms fylkeskommune og Trøndelag fylkeskommune om å justere vannområdenes grenser med den hensikt at nærmere angitte kommuner i sin helhet omfattes av ett vannområde og én vannregion, viser departementet til at vanddirektivet og vannforskriften bygger på en helhetlig og økosystembasert forvaltning av nedbørfelt. I siste utgave av omforent, europeisk rapporteringsveileder, er det også slått fast at nedbørfelt ikke kan deles mellom flere vannregioner.

Som en følge av grunnprinsippet i vanddirektivet og vannforskriften om at vi skal ha en økosystembasert, helhetlig forvaltning av nedbørfelt, der avgrensingen følger naturgitte vannskiller med tilhørende kystområder, følger ikke vannområdene og vannregionene administrative grenser. Departementet viser i denne sammenheng til at nesten halvparten av kommunene har arealer som hører til mer enn en vannregion (inkluderer internasjonale vannregioner som drenerer til Sverige og/eller Finland), at nesten alle kommunene har arealer som hører til mer enn ett vannområde og at om lag en tredel av kommunene har mer enn én vannregionmyndighet å forholde seg til. Naturgitte grenser er satt, og vannskillene endrer seg ikke ved kommunesammenslåinger. Endringer enkelte steder vil kunne føre til tilsvarende krav andre steder, og samlet sett vil slike endringer kunne medføre at Norge bryter vanddirektivet. Departementet ønsker på denne bakgrunn ikke å foreta endringer som foreslått av Troms fylkeskommune og Trøndelag fylkeskommune. Dette er imidlertid ikke til hinder for at én vannområdekoordinator kan virke i hele kommuner som strekker seg over flere vannområder, som det finnes mange eksempler på, eller at en vannområdekoordinator kan virke over flere vannregioner.

Departementet har fulgt opp innspillet fra Troms fylkeskommune om "Norsk-finsk vannregion", og har justert kartet i vedlegg I så dette er skrevet korrekt.

Når det gjelder innspillet fra NVE om at Varangerfjorden innlemmes i Norsk-finsk vannregion, viser departementet til at grensene for den norsk-finske vannregionen følger av avtale med Finland signert i 2013. En ensidig endring fra Norges side i forbindelse med denne forskriftsendringen er ikke mulig. Gitt at forskriftsendringene skal tre i kraft 1. januar 2020, er det ikke tilstrekkelig tid til en prosess med finske myndigheter i denne omgang.

Når det gjelder NVEs innspill om at § 25 bør endres så bestemmelsen i større grad samsvarer med direktivets art. 11, ville dette ha medført så store endringer i høringsforslaget at det etter departementets vurdering bør være gjenstand for høring før endringene vedtas. Men departementet har merket seg NVEs innspill, og vil vurdere disse i forbindelse med neste endring av vannforskriften.

Når det gjelder NVEs innspill om at Jan Mayen bør inndeles i en egen ny vannregion, viser departementet til at det i høringsbrevet ble presisert at det kun ville gjøres endringer i vannregioner som berøres av regionreformen. Nordland og Jan Mayen er ikke del av disse. Jan Mayen ble opprinnelig lagt til som del av Nordland vannregion som en hensiktsmessig løsning ettersom det er Fylkesmannen i Nordland som forvalter Jan Mayen. Det er etter departementets vurdering ikke grunnlag for å foreta en endring som foreslått av NVE i denne omgang.

I forhold til begge NVEs nevnte forslag om justering av vannregioner (Varangerhalvøya og Jan Mayen) viser departementet videre til at alle vannregioner nå er godt i gang med planarbeidet. De har bl.a. hatt planprogram (med angivelse av planområdet) og hovedutfordringer på høring. Utarbeidelse av utkast til revidert og oppdatert vannforvaltningsplan og tiltaksprogram er i oppstart i henhold til disse planområdene, og vil slutføres våren 2020. Endringene i vannregioninndeling som følge av regionreformen har vært godt varslet, slik at det bl.a. er tatt høyde for dette i høringen av planprogram. Det vil etter departementets vurdering være svært u hensiktsmessig å komme med nye endringer av vannregioner nå, ut over det som har vært

varslet. Dette kan føre til komplikasjoner og forsinkelser i planarbeidet. Departementet vil på denne bakgrunn ikke følge NVEs forslag i denne omgang.

Når det gjelder innspillet fra Norsk friluftsliv, SABIMA og SRN-organisasjonene vil departementet nevne at forslaget ikke innebærer noen styrking i antall ansatte vannområdekoordinatorene i vannområdene. Når det gjelder deres øvrige innspill knyttet til ressurser, samt innspillet fra Tinn kommune om dette, vil departementet understreke at midler som i dag overføres til arbeidet i vannregionene og vannområdene, vil omfordeles i tråd med endringene i ny vannregioninndeling etter dette vedtaket (se pkt. 3 under).

Som Miljødirektoratet påpeker var det i høringsforslaget til endring av vedlegg VI del A tatt inn spesifisert angivelse av nasjonalt regelverk for en sektor (landbruk) i punktene viii, ix og x. Departementet støtter Miljødirektoratets innspill om at dersom alle vann-relevante, gjeldende nasjonale lover og forskrifter skulle listes opp i vedlegg VI A ville listen måtte utvides betydelig for å dekke alle aktuelle sektors regelverk, og at dette ville gi en uhensiktsmessig lang liste, som også vil være krevende å oppdatere ved enhver framtidig endring.

Departementet er på denne bakgrunn enig med Miljødirektoratet i at det ikke er ønskelig å ta inn en liste over gjeldende nasjonale lover og forskrifter i vedlegg VI del A, men at det for å sikre rett forståelse hos de ulike norske myndigheter på kommunalt, regionalt og sentralt nivå i stedet tas inn en generell formulering på slutten av vannforskriftens vedlegg VI del A om at "*Tiltaksprogrammet skal videre omfatte alle relevante tiltak som er fastsatt i eller i medhold av gjeldende norske lover og forskrifter*". Det er tatt inn en tilsvarende presisering i teksten i § 25. I Miljødirektoratets vedlegg til innspill hadde de også foreslått å ta inn henvisning til den enkelte forskrift i vedlegg VI A. Departementet vurderer at dette vil gjøre vedlegget unødig tungt tilgjengelig, og at det uansett ikke er grunn til å misforstå henvisningene til forskriftene. Dette forslaget følges dermed ikke.

Endringene på bakgrunn av Miljødirektoratets innspill vil etter departementets vurdering også imøtekomme NVEs høringsinnspill om at dagens ordlyd i § 25 og vedlegg IV A gir et feilaktig inntrykk av at det kun er tiltak som har hjemmel i forskriftene som listes opp i vedlegget som skal inngå i tiltaksprogrammet.

3 Økonomiske og administrative konsekvenser

Økte kostnader for fylkeskommuner som får økt ansvar motsvares av at antallet fylkeskommuner er redusert, og ev. budsjettmessige konsekvenser dreier seg kun om fordelinger tilpasset ny vannregioninndeling.

Forskrift om endring i forskrift 15. desember 2006 nr. 1446 om rammer for vannforvaltningen

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet og Olje- og energidepartementet 12. desember 2019 med hjemmel i forskrift 15. desember 2006 nr. 1446 om rammer for vannforvaltningen § 33 første ledd.

I.

I forskrift 15. desember 2006 nr. 1446 om rammer for vannforvaltningen skal § 25 annet og tredje ledd lyde:

Tiltaksprogrammet skal oppsummere alle relevante tiltak *for å oppfylle miljømålene, og som er fastsatt i eller i medhold av gjennomføring av relevant EØS-regelverk i norsk rett, eller i eller i medhold av gjeldende norske lover og forskrifter, som angitt i vedlegg VI del A om grunnleggende tiltak.*

Tiltaksprogrammet skal dessuten omfatte alle relevante typer av tiltak som i tillegg foreslås for å oppfylle miljømålene, *herunder virkemidler angitt i vedlegg VI del B om supplerende tiltak.*

Vedlegg I i vannforskriften skal lyde som følger:

Vedlegg I. Vannregioner og vannregionmyndigheter

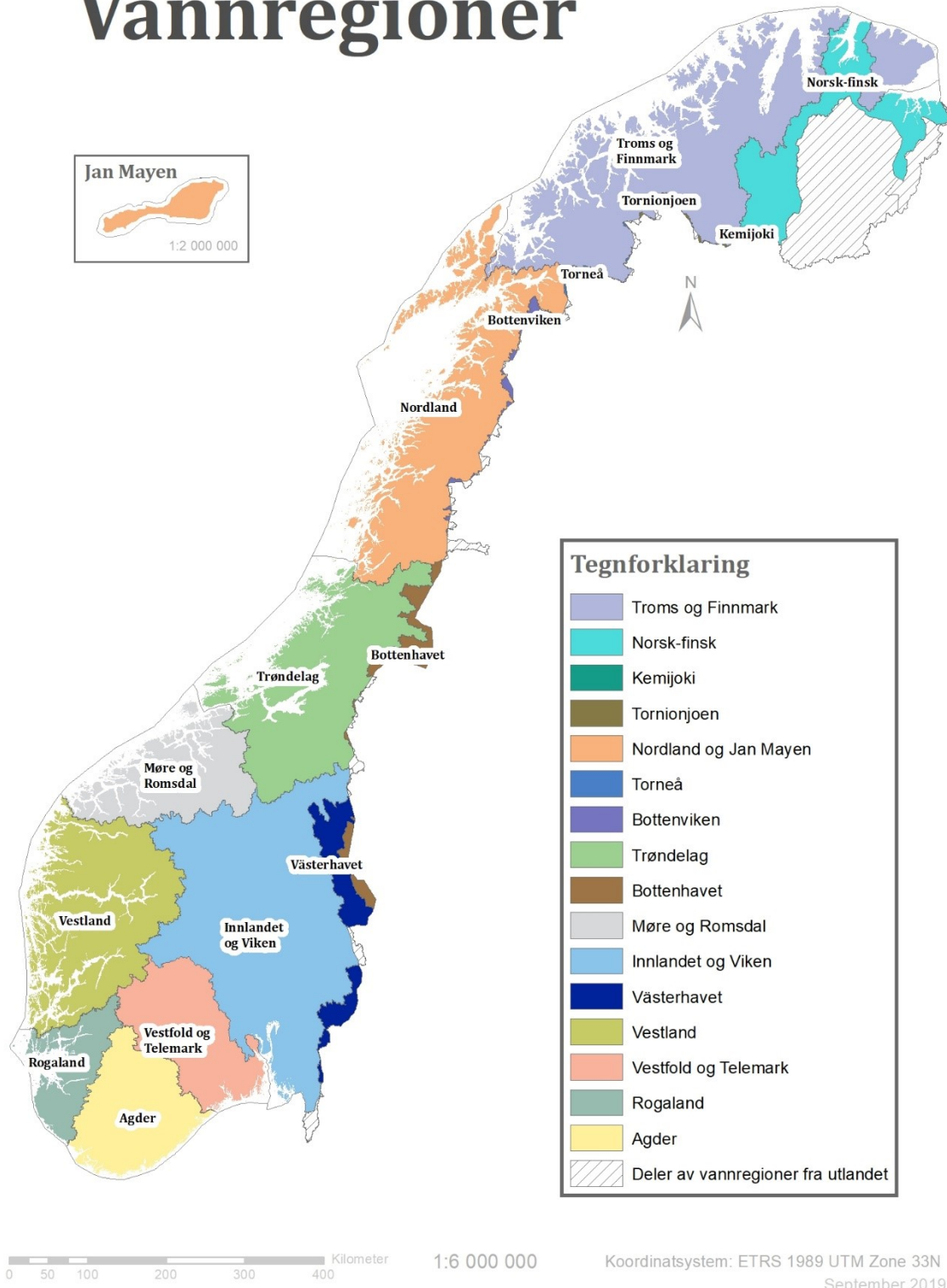
Tabell 1. Vannregionmyndigheter og avgrensning og beskrivelse av vannregionene

	Vannregionmyndighet	Vannregion	Beskrivelse
1	Viken fylkeskommune	Innlandet og Viken vannregion	<ul style="list-style-type: none">• Omfatter største delen av fylkene Innlandet, Viken, og Oslo.• Mindre deler av fylkene Trøndelag, Møre og Romsdal, Vestland og Vestfold og Telemark drenerer også til denne vannregionen.• Fra Enningdalsvassdraget, Haldenvassdraget, og Glomma i øst, til og med Drammensvassdraget i vest, med berørte kyst- og fjordområder.• Dette er en internasjonal vannregion fordi enkelte deler av vannregionen ligger i Sverige, og er underlagt svensk myndighet.
		Västerhavet vannregion (norsk del)	<ul style="list-style-type: none">• Västerhavet er en internasjonal vannregion som på norsk side omfatter Trysilelva med Femunden, og ellers områder som drenerer til Sverige.
2	Vestfold og Telemark fylkeskommune	Vestfold og Telemark vannregion	<ul style="list-style-type: none">• Omfatter største delen av fylket Vestfold og Telemark.• Mindre deler av fylkene Viken, Agder, og Vestland drenerer også til denne vannregionen.• Fra Sandevassdraget, Aulivassdraget og Numedalslågen til og med

			<i>Telemarksvassdraget og Kragerøvassdraget, med berørte kyst- og fjordområder.</i>
3	<i>Agder fylkeskommune</i>	<i>Agder vannregion</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Omfatter største delen av Agder fylke.</i> • <i>Mindre deler av fylkene Vestfold og Telemark og Rogaland drenerer også til denne vannregionen.</i> • <i>Fra Gjerstadelva og Nidelva til og med Sira, med berørte kyst- og fjordområder.</i>
4	<i>Rogaland fylkeskommune</i>	<i>Rogaland vannregion</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Omfatter største delen av Rogaland fylke.</i> • <i>Mindre deler av fylkene Vestfold og Telemark, Agder og Vestland drenerer også til denne vannregionen.</i> • <i>Fra Bjerkreimvassdraget til og med Karmøy, med berørte kyst- og fjordområder.</i>
5	<i>Vestland fylkeskommune</i>	<i>Vestland vannregion</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Omfatter største delen av Vestland fylke.</i> • <i>Mindre deler av fylkene Innlandet, Viken, Vestfold og Telemark og Møre og Romsdal drenerer også til denne vannregionen.</i> • <i>Fra Etnevassdraget til og med Sildegapet og Hornindalsvassdraget, med berørte kyst- og fjordområder.</i>
6	<i>Møre og Romsdal fylkeskommune</i>	<i>Møre og Romsdal vannregion</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Omfatter største delen av Møre og Romsdal fylke.</i> • <i>Mindre deler av fylkene Vestland, Innlandet og Trøndelag drenerer også til denne vannregionen.</i> • <i>Fra Vannylven til og med Trondheimsleia, med berørte kyst- og fjordområder.</i>
7	<i>Trøndelag fylkeskommune</i>	<i>Trøndelag vannregion</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Omfatter største delen av Trøndelag fylke.</i> • <i>Mindre deler av fylkene Møre og Romsdal, Innlandet og Nordland drenerer også til denne vannregionen.</i> • <i>Fra Hitra til og med Vikna, inkludert vassdragene som drenerer til Trondheimsfjorden, med berørte kyst- og fjordområder.</i> • <i>Dette er en internasjonal vannregion fordi enkelte deler av vannregionen ligger i Sverige, og er underlagt svensk myndighet.</i>
		<i>Bottenhavet vannregion (norsk del)</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Bottenhavet er en internasjonal vannregion som på norsk side omfatter områder som drenerer til Sverige.</i>
8	<i>Nordland fylkeskommune</i>	<i>Nordland og Jan Mayen vannregion</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Omfatter største delen av Nordland fylke.</i> • <i>Mindre deler av fylkene Trøndelag og Troms og Finnmark drenerer også til denne vannregionen.</i> • <i>Fra Åbjøra til og med Andøya med berørte kyst- og fjordområder.</i> • <i>FM i Nordland har det administrative ansvaret for Jan Mayen.</i>

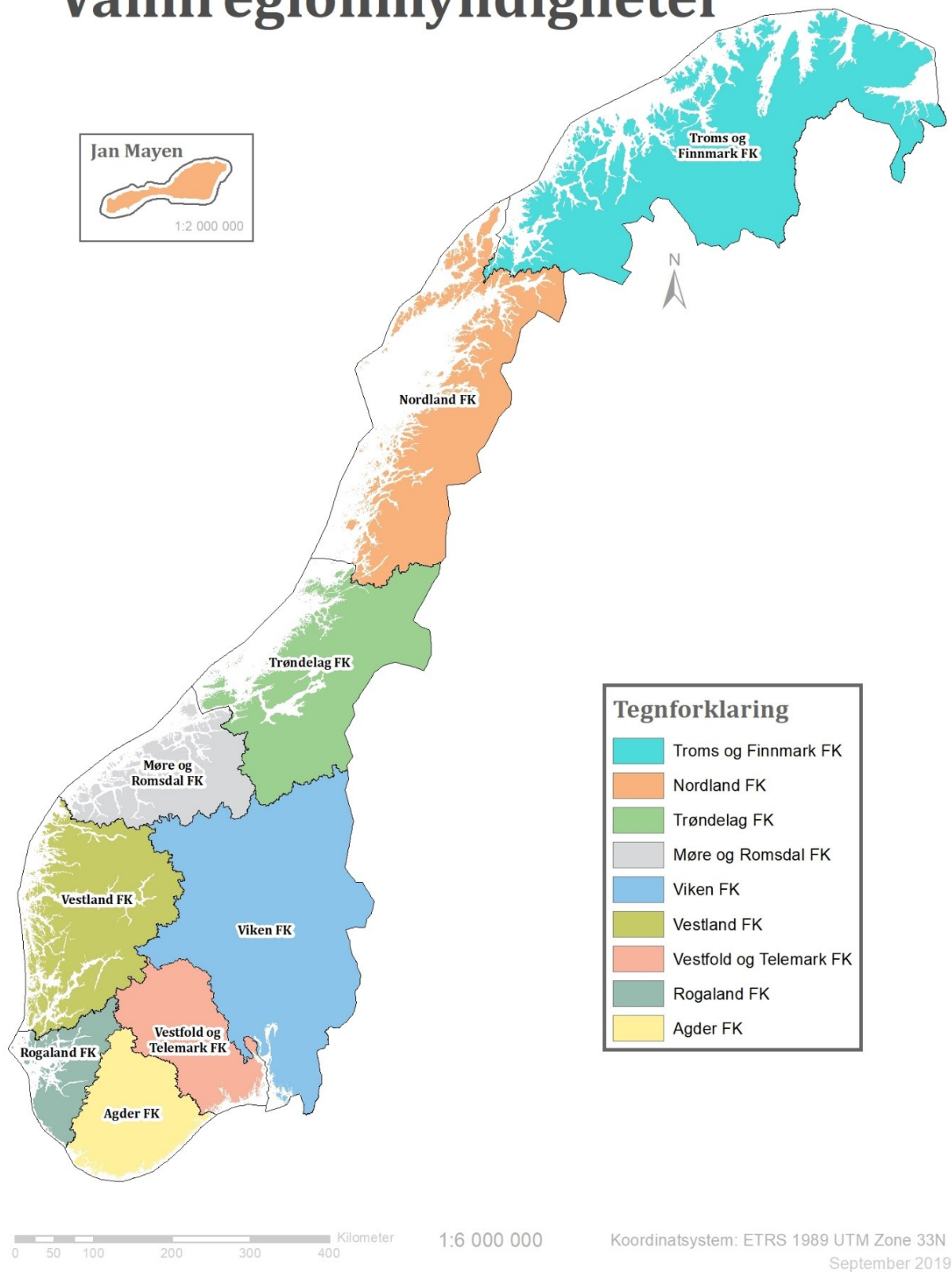
			<ul style="list-style-type: none"> • Dette er en internasjonal vannregion fordi enkelte deler av vannregionen ligger i Sverige, og er underlagt svensk myndighet.
		<i>Bottenviken vannregion (norsk del)</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Bottenviken er en internasjonal vannregion som på norsk side omfatter områder som drenerer til Sverige.
9	<i>Troms og Finnmark fylkeskommune</i>	<i>Troms og Finnmark vannregion</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Omfatter største delen av Troms og Finnmark fylke. • Mindre deler av Nordland fylke drenerer også til denne vannregionen. • Fra Grytøya til og med vestre grense av Norsk-Finsk vannregion, samt Varangerhalvøya, med berørte kyst- og fjordområder. • Dette er en internasjonal vannregion fordi enkelte deler av vannregionen ligger i Sverige og Finland, og er underlagt svensk og finsk myndighet.
		<i>Norsk-finsk vannregion (norsk del)</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dette er en internasjonal vannregion som omfatter norske deler av vassdragene Tana, Neiden med Munkelva og Pasvik, med berørte kyst- og fjordområder. • Finske deler av vassdragene Tana, Neiden med Munkelva og Pasvik er underlagt finsk myndighet. • Deler av Pasvikvassdraget ligger i Russland, og er underlagt russisk myndighet.
		<i>Kemijoki vannregion (norsk del)</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Kemijoki er en internasjonal vannregion som på norsk side omfatter mindre områder som drenerer til Finland.
		<i>Tornionjoki/Torneälven vannregion (norsk del)</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Tornionjoki/Torneälven er en internasjonal vannregion som på norsk side omfatter mindre områder som drenerer til Sverige.

Vannregioner

Figur 1

Vannregionmyndigheter

Figur 2

Vedlegg VI skal lyde som følger:

Vedlegg VI. Liste over tiltak som skal tas med i tiltaksprogrammene

A. Grunnleggende tiltak

Tiltak hjemlet i følgende gjennomføring av relevant EØS-regelverk i norsk rett skal inngå i tiltaksprogrammene i henhold til § 25 andre ledd:

- i) Forskrift om vannforsyning og drikkevann,
- ii) forskrift om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer,
- iii) forskrift om konsekvensutredninger,
- iv) forskrift om gjødselvarer mv. av organisk opphav, herunder del III,
- v) forskrift om begrensning av forurensning *del 4*, kapittel 11-14,
- vi) forskrift om plantevernmidler,
- vii) *forskrift om gjødslingsplanlegging,*
- viii) forskrift om begrensning av forurensning kapittel 36,

Tiltaksprogrammet skal videre omfatte alle relevante tiltak som er fastsatt i eller i medhold av gjeldende norske lover eller forskrifter.

B. Supplerende tiltak

Tiltak som i henhold til § 25 tredje ledd skal inngå i tiltaksprogrammet dersom det er nødvendig for å nå miljømålene;

- i) *juridiske virkemidler,*
- ii) *administrative virkemidler,*
- iii) *økonomiske virkemidler og skatte- og avgiftsregler,*
- iv) *fremforhandlede miljøavtaler,*
- v) *regulering av utslipp,*
- vi) *retningslinjer for god praksis,*
- vii) *gjenoppretting og restaurering av våtmarksområder,*
- viii) *regulering av vannuttak,*
- ix) *tiltak for å styre etterspørselen, herunder å fremme landbruksproduksjon basert på vekster med lavt vannbehov i områder rammet av tørke,*
- x) *tiltak for effektiv vannbruk og gjenbruk, blant annet å fremme teknologi for effektiv vannbruk i industri og vannbesparende teknikker for jordbruksvanning,*
- xi) *bygge- og anleggsprosjekter,*
- xii) *avsaltingsanlegg,*

- xiii) restaureringsprosjekter,*
- xiv) kunstig infiltrasjon for å fylle opp grunnvannsmagasiner,*
- xv) utdanningsprosjekter,*
- xvi) forsknings-, utviklings- og demonstrasjonsprosjekter, og*
- xvii) andre relevante tiltak.*

II.

Forskriften trer i kraft 1. januar 2020.